

آداب زیارت

زیارت آدابی دارد. ما به عنوان یک زائر باید خوشبو، با لباسی تمیز و پاک و با وضو وارد حریم حرم شویم. در محوطه حرم در حالی که مشغول ذکر خدا و تسبیح ذات مقدس او و صلوات بر محمد و آل محمد هستیم آهسته و باوقار به سمت حرم حرکت کنیم. از بردن کفش‌ها به داخل حرم خودداری کنیم. با توجه به آن بزرگان اذن دخول بخوانیم و وارد حرم مطهر شویم اگر حرم خلوت بود کنار ضریح برویم و آن‌را برای تبرک ببوسیم و زیارت‌نامه بخوانیم. در صورت شلوغ بودن حرم و فراهم نکردن مزاحمت برای دیگران بهتر است با کمی فاصله از ضریح ایشان را زیارت کنیم؛ یعنی زیارت‌نامه معتبری را با توجه به معانی آن بخوانیم بعد از زیارت، دو رکعت نماز به جای آوریم و از خدا طلب بخشش کنیم. هنگام دعا، دیگران را از یاد نبریم. برای خانواده دوستان، آشنایان و معلمان به خصوص در گذشتگان دعا کنیم.

البته در این میان زیارت امام حسین (ع) با همه زیارت‌ها فرق دارد و یک استثناست. در این زیارت معطر نکردن خود و تشرف به حرم با همان چهره غبارآلود و با گرسنگی و تشنگی معمول سفر توصیه شده است چرا که آن حضرت را غبارآلود و تشنه و گرسنه به شهادت رسانده‌اند.

(مفاتیح‌الجنان)

دو نکته مهم دیگر را به خاطر داشته باشیم: امامان و امام‌زادگان را در رفع نیاز و برآوردن حاجات خود مستقل نپنداریم. آن بزرگواران مقربان خداوند. بدانیم که ما با زیارت آنها و به واسطه آنها _ که معتقدیم صدای ما را می‌شنوند و ما را می‌بینند _ از خداست که طلب حاجت و مغفرت می‌کنیم.

ثانیاً هیچ عمل مشابه سجده؛ نظیر بوسیدن آستانه در انجام ندهیم یا در مقابل ضریح به خاک نیفتیم. بعضی‌ها به خاطر توفیق این تشرف به این شکل از خدا تشکر می‌کنند، اما دیگران چه تصویری می‌کنند؟ پس بهتر است سجده شکر را بعد از نماز زیارت به جای آوریم و بهانه دست دشمنان اهل بیت ندهیم.

حسین امینی‌پویا

با معرفت وارد شوید

زیارت قبور ائمه پاک، امامزاده‌ها و دیگر صالحان، آدمی را در مسیر پاکی و تقویت رابطه معنوی با آنها قرار می‌دهد. دوست داشتن و انس با آنها نیز وسیله قرب به خداوند است. در زیارت‌نامه‌ها می‌خوانیم:

«اللهم انی اتقربُ بحُبهم» خدایا من تقرب می‌جویم به تو، به وسیله دوستی آنها.

آداب حضور در مسجد

مسجد خانه خداست. حضور در مسجد، آباد نگه داشتن و حفظ پاکیزگی آن از توصیه‌های دینی ماست. چه خوب است نماز را در مسجد و به جماعت بخوانیم. پاکیزه

و با لباس مرتب و با وضو وارد مسجد شویم. اگر کفش مان را با کیسه‌ای به همراه می‌بریم آن را در جایی قرار دهیم که برای کسی مزاحمتی ایجاد نکند. تلفن همراه خود را در حالت سکوت قرار دهیم.

هنگام قرائت قرآن با رعایت ادب در برابر کتاب خدا بنشینیم و به آن گوش بدهیم. قرآن را روی زمین نگذاریم. در صورت امکان از رحل یا میز مناسب استفاده کنیم یا آن را روی دست یا زانوان خود قرار دهیم.

به سخنرانی‌های روحانی مسجد به دقت گوش بدهیم، اگر بتوانیم نکات مهم آن‌ها را یادداشت کنیم.

حضور در حسینیه‌ها، عزاداری‌ها و سایر مراسم مذهبی

بهتر است مجلس عزاداری خوبی را انتخاب کرده، در آن شرکت کنیم. بدانیم حضور در جلسات مذهبی، روضه و عزاداری امامان توصیه دینی ماست، امام صادق(ع) به یکی از یاران خود فرمود: «آیا دور هم می‌نشینید و حدیث و سخن می‌گویید؟» گفت: «آری» حضرت فرمود: «این گونه مجالس را دوست دارم پس امر (امامت) ما را زنده بدارید. خدا رحمت کند کسی را که امر ما را احیا کند.» (وسائل، ج ۱، ص ۳۶۲) ما با حضور در مجلس روضه و عزای امام حسین(ع) و یارانش ضمن آن که با معارف اهل بیت آشنا می‌شویم، با اشک از رنج و مصائب آنها یاد می‌کنیم و از ستمی که بر آنها رفته است می‌نالیم.

گریه تجلی طبیعی این احساس پاک انسانی است. کسی که مرگ عزیزی قلبش را می‌سوزاند غمگین است و می‌گرید. جز این است که این اشک نشانه‌ای لطیف از این عشق راستین اوست. داغ شهادت حسین(ع) و یاران فداکار او همیشه برای ما شیعیان تازه است. بدانیم هر قدمی که برای حضور در حسینیه‌ها و عزاداری‌ها بر می‌داریم پاداشی بزرگ داریم.

آداب حضور در حسینیه‌ها و مجالس مذهبی

با لباس و بدن تمیز و با نیتی پاک و خالص در این جلسات شرکت کنیم. مبادا دیگران را با بوی نامطبوع بدن و لباس خود آزرده خاطر سازیم.

هر جا خالی و مناسب بود بنشینیم. نباید مجلس را به هم بریزیم یا وسایل دیگران را لگد کنیم به دلیل اینکه می‌خواهیم نزدیک جایگاه بنشینیم. احترام مجلس عزای امام حسین(ع) را نگه داریم و خدای ناکرده زمان خواندن مرثیه به خندیدن یا خنداندن کسی دیگر مبادرت نکنیم. به سخنرانی روحانی مجلس با دقت گوش بدهیم. در گرفتن غذای نذری محرم نوبت و عدالت را رعایت کنیم.

دیده شده که بعضی‌ها بعد از اتمام جلسه مذهبی و گرفتن ظرف در ظرف‌های یک بار مصرف بیرون می‌روند و روی کاپوت ماشین مردم غذا می‌خورند، وسیله نقلیه مردم را کثیف می‌کنند و ظرف خالی را همان جا رها کرده، می‌روند. کوچه و خیابان را با ریختن زباله کثیف نکنیم. کیسه نایلونی کفش‌ها را نیز در کوچه و خیابان رها نکنیم با این بی‌دقتی‌ها و دور شدن از ادب و نزاکت اجر معنوی خود را از بین ببریم.

بعد از اتمام جلسه و به هنگام بازگشت به منزل، با سر و صدا و گفت‌وگوهای بلند با دوستان باعث همسایه آزاری و مردم آزاری نشویم.

منابع:

سبک زندگی، دکتر محمد دشتی نیشابوری، ج اول، نشر بشکوه و سایت‌های مرتبط اینترنتی